

Pojem literatury a problematika znaku	7
1. Pojem literatury a problematika znaku	7
2. Jazykový znak	20
3. Estetično	32
4. Literární komunikace I. – Autor	50
5. Literární komunikace II. – Dílo – textová rovina	68
6. Literární komunikace III. – Dílo – tematická rovina	86
7. Strukturní výstavba díla	102
8. Literární druhy	122
9. Četba	136
10. Literární komunikace IV. – Čtenář	149
11. Literární historie	162
 Poznámky	171
Literatura (domácí a přeložená)	173
Literatura cizojazyčná	175
Rejstřík jmen	177

nek nebo zvuky pochoći znaků zaznamenaných na určitou materiálu" – na kamenech nebo dřevě, na hliněné tabulech nebo keramických desekách, na dřevu nebo na papíru. Sloužilo tedy prvořadě k uchování vzdělostního zdroje nebo čidajů, které byly využívány především pro řízení společnosti a pro její hospodarství. Původ písma sahá hluboko do minulosti. Předstudem psaných znaků byly obrázky, obrazové, přirozenější rázumy. Dle postupu doby zjednodušovaly do symbolických tvarů. Existovaly ovšem i systémy znaků, které nebyly odvozeny z nářízku (klínové písmo z mezopotomské oblasti, indiánské písmo uzlové atd.). Psané znaky původně označovaly slovo (logogram) nebo myšlenku, pojmem (ideogram). To s výborem písmeců řadu problémů jedná při zápisu složitějších myšlenek (pojmů), jednak při vzniku významových posunů vznikajících v kontextu. Významným pokrokem byl proto objev hlkového písma (fonogram), z něhož se využily dnešní abecedy (tj. se počtem a způsobem transkripcie hlků k ranním písma alfabetu – řecká abeceda, latinka – dnešní naše abeceda, sibyla – ruští abeceda atd.). Původní hlkové písma, řecká abeceda je stará zhruba 2000 let a měla 22 znaků (pouze pro souhlasky).

Písma ovšem naznačenávají intonaci řeči bez zbyteku (k označení intonace, respektive předělu mezi třetými syntaktickými segmenty návý písmo dalších, tzv. interpunkčních znamének). V řadě evropských jazyků, např. ve francouzštině či angličtině, vznikly v poloběžu historického vývoje